

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.] nævnte Fiskearter." Loven træder i Kraft den 1. Januar 1934.

Den gældende Lov er blevet foreslaaet og vedtaget, fordi vort Fiskeri er kommet ud for meget vanskelige Forhold; disse har ikke bedret sig i den forløbne Tid, men er blevet forværret, dels fordi Eksporten sydpaa er blevet vanskeliggjort, og dels paa Grund af de engelske Kontingenteringsbestemmelser for den danske Fiskeeksport. Det er altsaa nødvendigt at opretholde de gældende Bestemmelser, ogsaa for det kommende Aar, og vi maa da se, om dette Aar skulde kunne bringe vort betrængte Fiskerierhverv nogen Lindring i de Foranstaltninger, som virker i saa høj Grad generende. De her foreslaaede Bestemmelser skulde gøre det muligt for vort Fiskerierhverv overhovedet at indordne sig paa tilfredsstillende Maade under de ændrede Forhold, vi nu lever under.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Ludvigsen: Det foreliggende Lovforslag giver Ministeren for Søfart og Fiskeri Ret til for Tidsrummet indtil Udgangen af Aaret 1934 at forhøje de i Lov af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri fastsatte Mindstemaal for Fisk. Lovforslaget er nødvendigt paa Grund af de Vanskeligheder, Fiskesalget er kommet ud for paa de udenlandske Fiskemarkeder, og det er ønsket af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse efter en Konference med den særlig eksporterende Del af Fiskerne fra Landets forskellige Egne, der har udtalt sig i Tilslutning hertil, for paa den Maade at faa en finere Vare frem og en højere Pris hjem. Jeg takker Ministeren for Forslaget og skal paa mit Partis Vegne anbefale det i den Skikkelse, hvori det er blevet vedtaget i det andet høje Ting, som behandlede det i Gaar. Jeg anbefaler Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

A. Chr. Christensen: Det foreliggende Lovforslag er nødvendiggjort af de vanskelige Forhold, som vort Fiskeri er ude for, paa samme Maade som det danske Landbrug: vi kan ikke afsætte vore Varer paa de udenlandske Markeder, men hindres snart sagt paa alle mulige Maader, baade ved Toldforbud og ved Kvotabestemmelser. Det bliver da vor Opgave her, saa godt som det er gør ligt, fra Rigsdagens Side at raade Bod paa disse Vanskeligheder, og et Led i disse Bestræbelser er netop det Forslag, der her foreligger, hvorved Ministeren faar Bemyndigelse til at ændre Maalbestem-

melserne i Saltvandsfiskeriloven og fastsætte visse Mindstemaal for den Fisk, der udføres her fra Landet eller direkte fra Havet til disse Markeder. Formaålet er at forbedre Kvaliteten, saa at det bliver en Standardvare, vi udfører, hvorved der kan opnaas en højere Pris, og helst saa meget, at selv om det er et mindre Kvantum, vi sælger, vi alligevel kunde faa de samme Penge hjem for Fisken. Jeg gaar ud fra, at Ministeren er indforstaaet med, at disse Bestemmelser træffes i Samraad med Fiskerierhvervets Repræsentanter; dette fremgaar jo ogsaa af Ministerens Forelæggelsestale. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Fibiger: Jeg forstaar godt, at det er nødvendigt at have en saadan Lov som den foreliggende under Hensyn til de Forhold, vi lever under nu. Thi det er jo klart, at det er vanskeligt for Fiskerne selv at blive enige om, hvor stort Mindstemaålet skal være for den Fisk, der skal sendes af Sted, og derfor maa der træffes Bestemmelse herfra, naar det er begrænset, hvad Fiskerne kan komme af med. Mit Parti er derfor villigt til at gaa med til det foreliggende Lovforslag og henstiller til Ministeren, at han træffer saadanne Foranstaltninger, at det kun bliver den bedste Fisk, der udføres, bl. a. til England, saaledes at vi, ligesom med vore Landbrugsvarer, kan faa den allerbedste Kvalitet frem, som betinger de gode Priser. Selv om det vil komme til at gaa ud over nogle — det vil det jo altid —, tror jeg alligevel, Hensynet til den enkelte maa være underordnet netop i dette Forhold.

Jeg kunde have ønsket, at der i Lovforslaget havde staaet — ligesom vi har en tilsvarende Bestemmelse i de Love, der angaar Landbruget —, at det var med Tilslutning fra Fiskeriforeningen eller Fiskeriraadet, eller hvem det nu er, at dette Mindstemaal blev fastsat; men det gør der jo ikke. Det er en meget stærk Bemyndigelse, man her giver Ministeren, men jeg gaar ud fra, at der vil blive forhandlet med Organisationerne om det. Jeg er klar over, at der inden for Organisationerne er forskellige Opfattelser af, hvor stort Mindstemaålet skal være for Rødspætter og for Torsk, naar det drejer sig om Fisk fra Indvandene og Fisk fra Havet, og derfor maa det maaske netop være Ministeren, der skærer igennem og siger, hvordan Forholdet skal være. Jeg haaber, at man dog i særlig Grad vil tage Hensyn til Vestkyst-